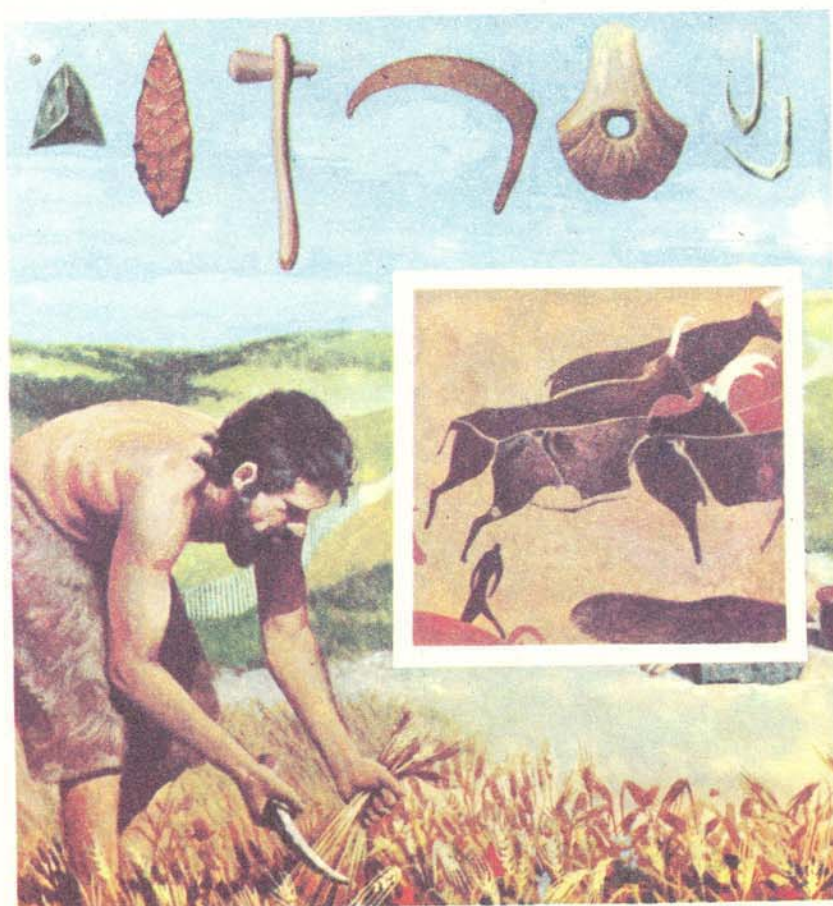
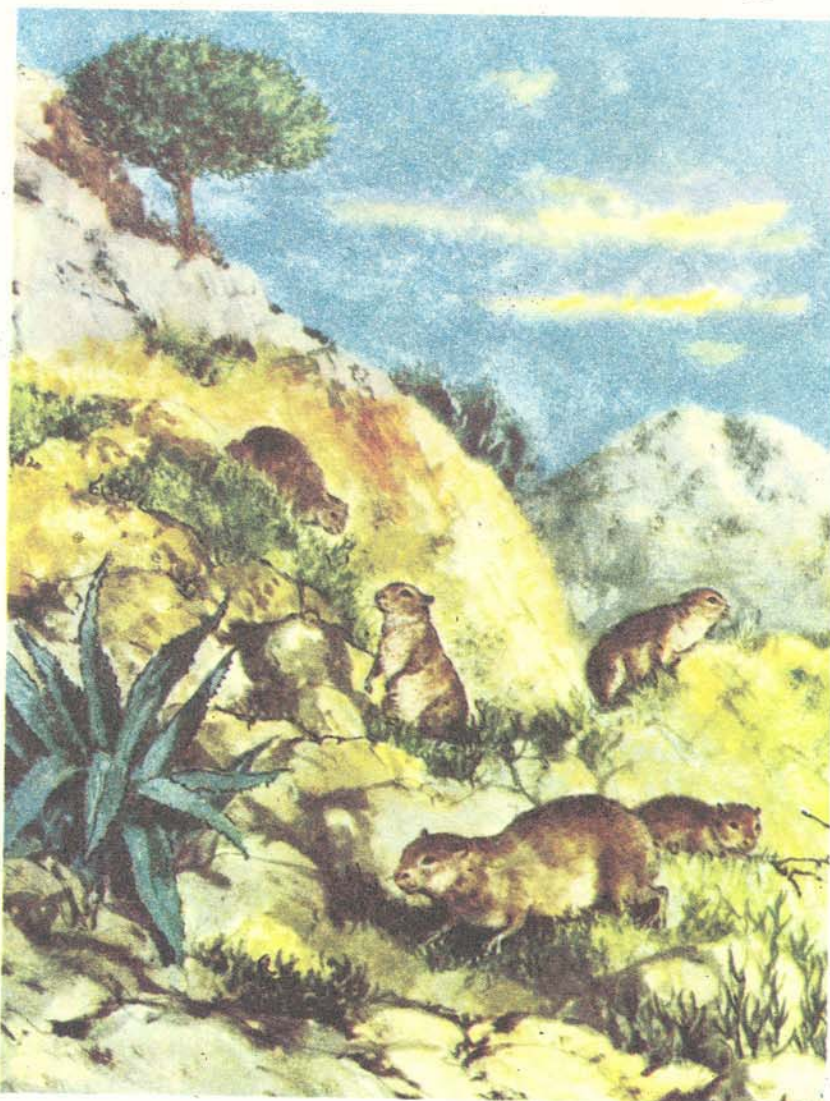

سازدانی که ره سته ی ژیان

زیندوی کوری بیدار له پیست و که ولی ئاژالگه لی که سه ری بر پیون و له ئەندامیان کۆلیبوه وه جلک و سۆل و کاله و که وشێ، بو خوی سازداو له به ری کردو ده ی کرده پی و له ئەلیاف، ریسمانی و له جه گه نه کان چه سیر و چت و مه کی پیداویستی تریشی وه کوداس و گول میخ، چه کوچ و گوریس و ره شکه، گوره وی و پوزه وانی ساز کردو که م که م له هه نگ و په ره سلپر که، خانو سازدان فیرو. وه هندی له بالنده کان و چوار پی کانی، مالی کرد تاله کار و باردا یارمه تی بدهن.

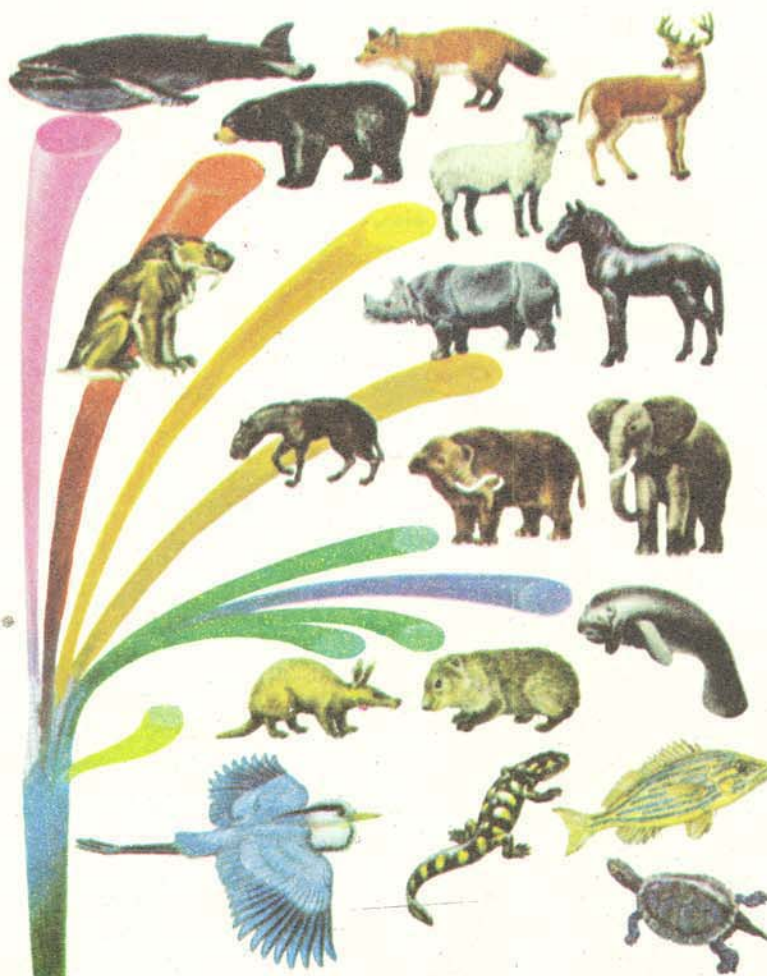

ناسینی جیہان

زیندوی کوری بیدار که تائه و دمه سه بارهت به نازل زوری سه رنج دابو،
 نه مجار هات نازل، گیا، گول، کان، بهرد، خاک، ناو، بوخار، بهرق، تهرزه، دوکهل و
 شه ونمی دا بهرتویژینه وه و پیکه وه بهراوردی کردن دیتی هر کامه تاییه تمهندی
 خوین بو هه یه و کرده وه و بزوتنیان جار، یه که و جار جاره ش دژ به یه کن، جار به جار
 نه وانهی له هندی چندا ها و بهش، نه دی و جاری و ایش هه بو، لیک جیاواز بون، له
 به ر خویه وه وتی: هر چه نده نه مانه بونه وه رگه لیک جیان.

به لأم جیایش نین، له حوکمی یه کدان، جیایی ئه وان له کرده وه یاندا یه،
 رۆحی بون له تاکه تاکی هه رنه و عینکدا یه ک چته و هوی جیاوازی ئه وه یه که به سه ر
 دل گه لې جیا جیادا به شکر او، ئه گه ر بتوانری هه مویان له شوینیکدا کو بکرینه وه و
 بیان ریژنه نیو شتی که وه هه مو ده بنه تا قه شتی ک، هه ر وه کو ئاوی که له کاسه و گلینه ی
 جیا جیا دابی ئه گه ر هه موی له گوزه له یه ک بکری، تی ده گه ین که ئاوه که چ جیا بن یا
 پیکه وه بن، یه ک چتن. له وه به دوا هه مو جو ره ئاژالیکسی له هزری خویدا حازر
 ده کردو کاتی جوان بیری لیده کردنه وه، هه مویانی به رانه ر ئه دی، چونکا ئه ی زانی
 هه مو حیسیسیان هه یه، خوراک ده خون، ده روون، زاو زو ده که ن. له هه مان کاتدا که
 ئاژاله کان له زور لاوه هاو به شن، هه ر نه و عینکیش بو خوی تایه تمه ندی به خویان
 هه یه، لیره وه له هزری خویدا ئه وان ه ی ته شبیه کردوه، به ئاوی که له دیزه و گوزه ی
 جیا جیادا یه، که هه ندی له وان ه سارد ترن، که چی هه مویان له بنه ره تا یه کیکن.

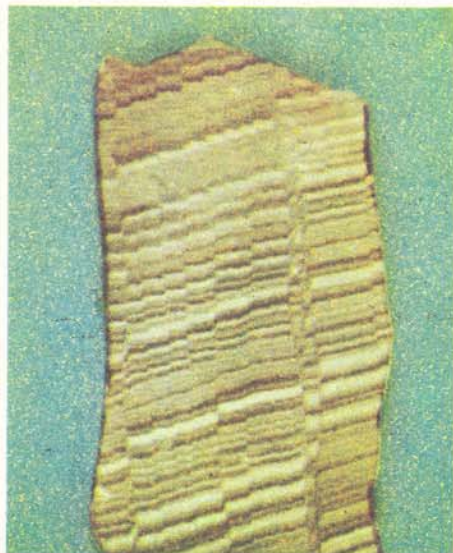
هه مو جوړه گياو گولۍ:

نهوسا ئاژال و گول و گياي پيکهوه هه لسه نگانده،
 له هه لدان و خواردن، نهواني به يه کسان دي، به م
 جياوازيه که ئاژال له بابته ههست، بزوتن و
 ده رکه وه، له گول و گيا بانتره.
 نه م هاوبه شي و جياوازي ئاژال و گول و گيايه
 ههروهک ئاويکه، بو بيته دو بهش، به شي بو بيته
 سه هول و به شي ئاوه، جا له بهر نه وه گول و گياو
 ئاژاليش له روانگاي نه ودا يه کي ده نوانده.

له پاشان که و ته لیکوئینه وه، له و شتانه ی که بی ههستن و خوراک ناخون هه لنادهن،
 وه به وردبونه وه له خاک، ناو، هه و او بگری تاگر تی گه یی که هه ر جیسمی دارای
 نه ندازه، دریزی، قولی یه و جیا و ازیان تیدانیه، مه گه ر له بابته: رهنگ، ساردی،
 گه رمی، هه روا، زانی که جیسمی گه رم، ساردو هی ساردیش گه رم دادی، ناو ده بیته
 بوخارو نه میش ده بیته ناو نه وه ی سوته مه نیه به تاگر ده سوتی و ناو ریش ده بیته
 خو له میش و گرو دو که ل.

ئهوسا باری پئوهندی گول و گیاو ئازالی گرتته بهر چاوه دیری، بهم نه تیژه گهیی که ئهوانهش جیسمن و دریژی، پانایی و قولایی یان، ههیه و گهرم و سارد ئه بن و دژایه تیان، ته نیا له کرده وهیه کدایه که به که رهسته ی ئازهل و گیایی، لیان دهرده که وی.

دوژینه وهی دنیای گیان

ههروا روانیه ئازال و گیاندارو بی گیان تی گهیی که بونی هه ریه که؛ لهوانه لانی کهم له دوشت (لهش و گیان) لیکدراوه و ئه مه یه کهم تیشکی بو، که بوی رون کرده وه، که بیجگه له لهش؛ گیانیش هه یه زانی که گیان، لهش به ریوه دهب، ههست و دهرکی پی ئه دا، شتی به و ئه دا که لهوانی ترجیای ئه کاته وه که: (فهل: جیا که ره وه، یانه فسی ئازهل ناوه).

ههروا بی گیانان، کان، که تایه تمهندی خو یان هه یه، که سه رچاوه ی بزوتنی تاییه ت به وانه که (خورسک) ی ناوه.

که رهسته و هو

ئهوسا چاوی به چوارشتی وه ک، ئاو، ههوا، ئاورو زهوی کهوت به وردی سه ره نه جیدان و لیان کولیه وه:

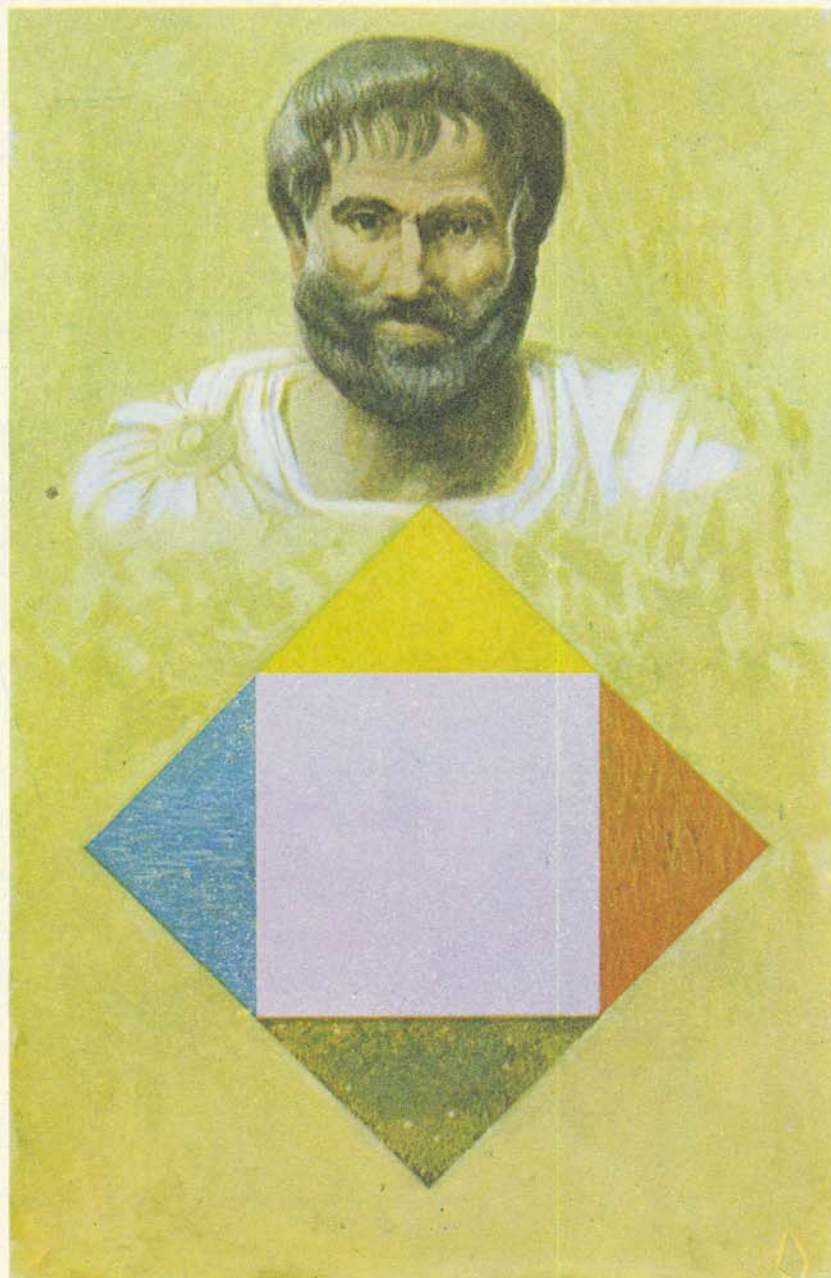
له سه ره تاوه ئاوی گرتته بهرورد بونه وه و بهم نه تیجه گهیی ئه گهر لیس بگهرین سارد ئه بیته وه و ئه ده ئیته (ئه روا ته) خواری، به لام ئه گهر به ئاگر یا به تینی روژ گهرمی بکن ساردیه که ی تیا ئه چی. ئه گهر زیاد گهرمیشی بکن ده بیته بوخارو به هه وادا هه لده چیه سه ری.

زیندوی کوری بیدار له گووانی ئاوو به دیهاتنی بوخار له سوینگه ی گهرمادا، به کورتی نه تیجه ی گرت که هه ر به دیهاتویه ک و تازه پهیدا بویه ک هوو به دی هینه ریکی هه یه.

له وه به دوا هه ر شتیکی ئه زمون ده کرد، هه موی به موته غه یرو تازه به دیهاتو، ئه دی، که نیازیان به هوو به دی هینه ر بوه و هه یه.

له دهر و نیدا سوژی دهنه دهر په یابو، تابه دیهینه ری بونه وهران بناسی.

چوار چيوه ي ژيان:

ورد بونه وه له ئاسمان:

زیندوی کوری بیدار بوه بیست و ههشت ساله، جادوای پیاچونه وه و
بیرکردنه وه له و شتانهی دهورو بهری خوی، بیرو هزری بهره و ئاسمان و
ئهستیره کانی ئاسمانی راکیشراو له سه ره تاوه بیرو ئه ندیشه ی بولای ئه مانه چو:
ئاسمان و ئهستیره کانیش: دریژی و پان و به رینی و قولایی یان، هه یه.
وه هه رچی ئه م سی شته ی هه بی، جیسمه.
جا که وابی ئاسمان و ئهستیره کان جیسمن.
ئه و سا که وته بیر ی ئه وه: ئایا ئاسمان و ئهستیره کان تاب ی پرانه وه دریژه یان هه یه،
یاله باری دریژی، پانایی و قولایی بهر ته سکن؟ له بیرو هزری خویدا ئه وانه ی
لیکدا په وه و به ژیری تی گه یی دریژه بونی بی پرانه وه ی ئاسمان و ئهستیره کان
محال و باتله، ئه بی بهر ته سک و دوا بران بن، به سه رنجدانسی ورد تر روانیه روژ،
مانگ و ئهستیره کان، دیتی که هه مویان له خور هه لاته وه سه ر ده ردینن و له خورا و اه
ئاوا بزر ئه بن و بوی ده رکه وت که زه وی و ئاسمان گو یی و کوره وین.

هه‌میشه ده‌ی روانیه بزوتنی مانگو و ئه‌ستیره کان، تا زوری له‌زانستی
 ئه‌ستیره‌ناسی فیربو، جا به‌هه‌ل سه‌نگاندنی زانستی، که له‌بابه‌ت گژو‌گیاو ئاژال و
 جه‌ماد (گیاندارو بی‌گیان) هه‌په‌یدای کردبو، تی‌گه‌یی ته‌واوی جیهان و
 ئه‌وه‌ی هه‌یه، پیکه‌وه پپوه‌ندی یان هه‌یه و جیهان وه‌ک ئه‌زانیکی گه‌وره‌یه که
 ئه‌ستیره‌گه‌شه‌کان، له‌جیانی حه‌واس و ئه‌نواعی فه‌له‌ک؛ که پیکه‌وه لکاوان له‌باتی
 ئه‌ندامی ئه‌ون و ئه‌وه‌ی له‌ده‌رونی فه‌له‌کدایه، وه‌ک چتگه‌ لیکن که له‌ زگو و ورگی
 ئاژالدان، هه‌ر وه‌کو له‌ودا جرو‌جان هه‌ریکی وه‌ک کرم به‌دیدنی له‌ جیهانی
 گه‌وره‌شدا ئینسان و ئاژال دیته‌بون.

جیهان به‌دیها‌توه:

چون به‌یه‌قین زانی که پاژی جیا‌جیای جیهان پیکه‌وه پپوه‌ندیان هه‌یه، ئه‌م
 پرسیاره، هاته‌میشکی که ئایا جیهان دوا‌ی ئه‌وه‌ی نه‌بوه، به‌دیها‌توه، نه‌بون و بونه
 بون، یا هه‌میشه هه‌بون، په‌یدا کردنی وه‌لام بو‌ئه‌م پرسیاره سه‌خت بو‌ه.
 بیری پیره، گه‌یی که بونی بی‌پرا‌نه‌وه محاله و نابی، هه‌ر وه‌کو جیسمی بی‌دوا‌پرا‌ن
 نابی و باتله. له‌لایی تره‌وه جیهان به‌رده‌وام له‌حالی گور‌اندایه جا که وایی، جیهان
 به‌دیها‌توه.
 ئه‌وسا وتی: ئه‌گه‌ر جیهان حادیس بی، دپاره به‌دیپه‌نه‌ری پیدوی، چون
 ناگونجی جیهان هه‌روا له‌خو‌وه له‌نه‌بونه‌وه هاتبیته‌بون.

به‌دیپه‌نه‌ری جیهان:

زور به‌سوزه‌وه سه‌باره‌ت به‌به‌دیپه‌نه‌ری جیهان بیری کرده‌وه و میشکی خو‌ی
 خسته‌کارو له‌ده‌رونی خو‌یدا وتی: ناگونجی که به‌دیپه‌نه‌ر به‌هیچ کامه له‌حه‌واس
 ده‌رک بکری، چونکا ئه‌گه‌ر به‌یه‌کی له‌حه‌واس ده‌رک بکری، ئه‌بی جیسم بی
 و ئه‌گه‌ر جیسم بی، به‌شیکه له‌جیهان، ئه‌میش تازه به‌دیها‌توه، که نیازی به‌دیپه‌نه‌ر
 ئه‌بی، جا ئه‌گه‌ر به‌دیپه‌نه‌ری دو‌هم جیسم بی، ئه‌ویش نیازی به‌به‌دیها‌توی سیو‌ه
 ئه‌بی و هه‌روا سیو‌ه به‌چاره‌م تا بی‌نیها‌به‌ت ئه‌میش خو‌ی ده‌بیته‌هوی زنجیره‌و
 ته‌سه‌لسول، دپاره ئه‌مه‌ش باتله و نابی، که وایی به‌دیپه‌نه‌ری جیهان جیسم نه.

په سنی به دیهینه ر:

چون زانی جیهان به دیهینه ریکی هه یه که هه مو بونه و ران به وزه و ده سه لاتی
 نه و هاتونه ته بون، له وه به دوا که و ته سه رنج دانی بونه و ه ران، په ی به سه یرو
 سه مه ره کانی ئافه رینش بردو له گه وره یی، هیژو حکمه تی سازده ری نه وانه گه یی و
 زانی که بونه وهرانی که نه و نه به گونجاوی و خونجاوی و سه مه ره یی خولقیند رابن،
 نه بی خولقینه ریکی خاوه ن ده ست و کامل و به وزه ی هه بی.

له ژیانیدا هه مو جوړه ئاژالیکي ئه دی که چلون به هه ریه که له وان نه وه ی
 پیو یسته، پی دراوه و ریگای ژیانی تاییه ت، به خو یان پیدراوه که چلون
 له که ره سته ی خوا پیدراوی که لک و ه رده گرن و هه روا نه تیجه ی گرت که ئافه
 ریدگاری بونه و ه ران، ده هنده ترینی ده هندانه و دل لاوین ترینی دل لاوینانه.

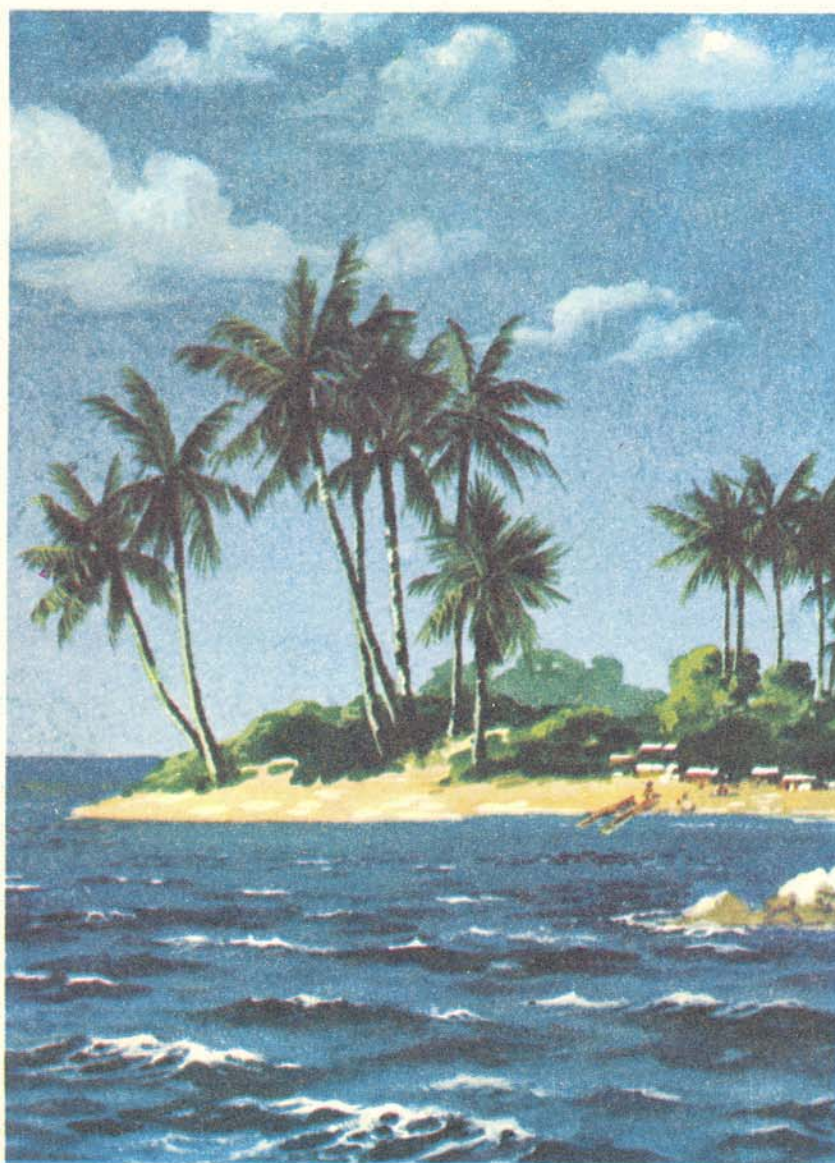
هه روا که ده ی روانیه هه ر بونه وریک، بو ی رون ده بو ه وه که هه ریه که له وانه
 جوانی و که مالی تاییه ت به خو یان هه یه، لی ره وه ده یزانی که خولقیندراو، واجوان و
 ته واره، ده بی، خولقینه ر له وان مه زنترو ته و او ترو کاملترو چاترو جوان تری، جا
 کاتی بی ری له سیفه ت و په سنی که مال ده کرده وه هه موی له خوا ده زانی و نه وی
 له که م و کوری و خه وش به پاک و به ری دانه نا، چونکا خوا واجبه لوجوده و بونی
 بونه و ه ران به وه، که وابی نابی خه وش و که م و کوری تیدا هه بی.

مانه وه ی گیان:

جا چون تی گه یی که زاتی بونه و ه ر ته نیا له ش و لارنیه، که و ته بیر کردنه وه،
 له بابته روح و گیانه وه، که ئایا گیانیش وه کو له ش تیا نه چی یائمه مینی؟ نه یزانی هه ر
 جیسمی که بیه وی له دیمه نیکه وه ئاوه ژوی دیمه نی تر بی نه پوی، نه تیجه ی
 وه رگرت که هه رچی له ش نه بی و له بون و مانه وه ی بونی خو ی نیازی به له ش نه بی
 ناپوی و تیانچی، تیا چون بو له شه نه بو گیان.

جا که وابی هه ر کاتی گیان له له ش ده ربچی، له ش تیا نه چی و گیان نه مینی.

پیوهندی گیان له گهل به دیهینه ردا

هه روا پروای پهیدا کرد که گیان وهک به دیهینه ر پاک و بیخه وشه، جا نه تیجه ی وه رگرت که نه بی مروف بکوشی گیان و روحی خاوین رابگری و خوی له خوی خراب و خوینی و به دینی پیازی.

نه وسا بیری کرده وه که چ بکا تابتوانی یادی خوا له میشکیدا هه همیشه رابگری تی گه بی که خو خه ریک کردن به خواردن و خه وتنه وه، نه بیته هو ی نه وه په رده یه ک له نیوان نه وو یادی حه قدا بکیشری و نایش نوانی نه خوا و نه خه وی و خو به کار و باری دنیا وه خه ریک نه ک چونکا پایه داری گیان، پیوهندی به وانه وه هه یه.

جا لیبرا خوی کونترول بکا و زیاد له پیداویست نه خوا، نه ونه بخوا تاخو رابگری. وه بوگه یشتن به پله ی به رزی مروفانی وای به چاک زانی خوی وه ک کاکه شانی ناسمانی بسازی و له وان پهیره وی بکا. له سه ره تاوه له باره ی نه وان وه کولییه وه و به سی به ش دابه شیکردن:

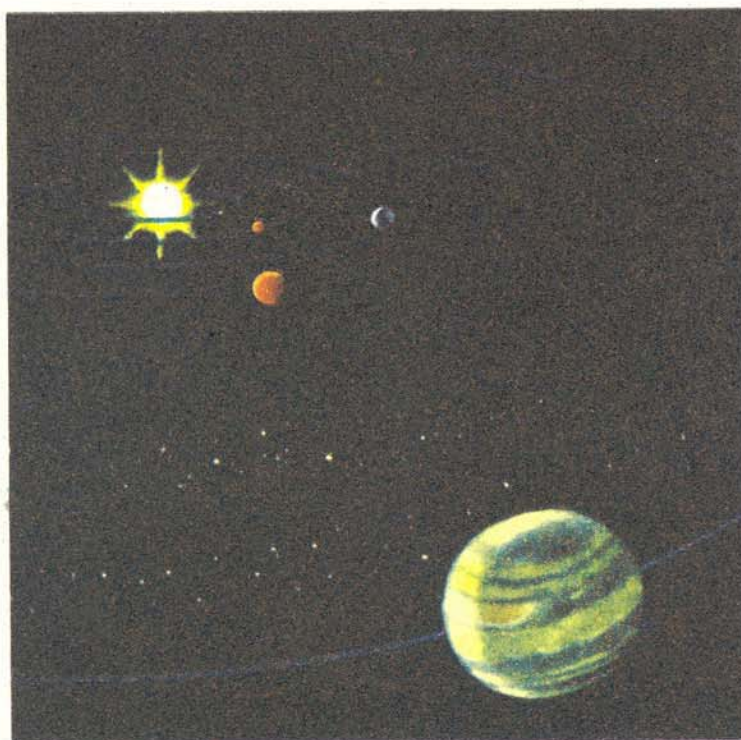
۱- کار و کرده وه یه ک که کاکه شان کان ده یکن وه ک نور دانه وه، گهرم کردن، ناوکردنه بوخار، سازدانی هه ورو ناودانی زهوی و زاری و شکانی و به ژو...
۲- ره نگدانه وه، پاک بون، نورانی بون، دوری له لیلی و شلو ی بون، سوران به ده ور خو و کوره و گوکانی تر دا.

۳- کرده وه یه ک، که سه باره ت به به دیهینه ری خویان ده یکن، وه ک: نوگردار بون به به دیهینه ر، به ریوه بردنی فه رمانی نه و، که زور به ریکی و به ته گوزی به فه رمانی نه و له گه راندان، ته نیا به ویستی خوا له سوراندن.

زیندوی کوری پیدا بوئه وه ی خوی وه کوشته کانی نیو هه وای ناسمانی لیبکا، تیکوشا له هه رسی باره وه خوی وه ک ناوان به که لک سازبدا.

له بابه ت یه که مه وه، خوی به نه ستودار دانا، که له کومه گ کردن و یارمه تی به ژیر ده ستان بکوشی به نازل و په له وه ران نازار نه گه ینی و نیازی نیازداران به جی بینی و گز و گول، باغ و بیستان ناوبدا، نه گه ر له م بارو بابه تانه وه که ندو کوسبیک هاته رینی لای بباو بوخزمه ت کردن به ینسان و نازل و بونه وه ران بکوشی.

له بابته دومه وه، خوئی ئه رکدار دانا، که وه ک شتی ئاسمانی پاک و بیخه وش
بی و ناپاکی له خوئی بسریته وه و به ئاو خوبشو او خوبین خوش بکا، جلکی خوئی
خاوین رابگری، له بابته خه لکیشه وه ئه گه ر گول نه بی درویش نه بی واتا بتوانی
یارمه تی هه ژاران و لیکه و ماوان بدا.

له بابته سیوه میسه وه، هه ر وه ک گو ئاسمانی یه کان له بزوتندا بوو بییری
له به دیهینه ری جیهان ده کرده وه تا ئه بتوانی له هه وا وه وه سی نه و سانی خوئی دوره
په ریز راده گرت و ئه رکی شه رسانی خوئی ئه نجام ئه دا، جا هه رکاتی به سه رکه ندو
کوسبدا زال ده بو، هه سته به وه ده کرد که له خوانیزیک بوته وه (وبه رزبوته وه و
گه یشتوته ئاسمان).

له وه به دوا ده کوشا تاخوی چاک و عال و سال بکاو به تی روانی و بیرکردنه وه،
تی گه یی که په سنی خوا دوجوره:

۱- سیفاتی سبوتی وه ک: زانست وزانین قوده رت و چیکمه ت.

۲- سیفاتی سه لیبی وه ک: بیخه وشبون له سیفاتی جیسم.

تیکوشا تا په سنی سبوتی له خویدا جی بکاته وه (تابتوانی زانا، توانا، دانا،
حه کیم، دلاواو دل لاوین، کارزان، شیاو، ژنه وا... بی).

به په سنی سه لیبش وه ک (درو؛ شیرک و هاو به شدانان، بوختان، بی شهرت و
شونئی) و خوی خراب و به دغه رانه له خوی دور بخاته وه.

زور ته قالی داو چله ی کیشاو یادی خوی کرد تاگه یشته پله ی خواناسی و
عیرفان و خوی خوینی و به دینی له خودارنی و به ره و لای به دیهینه رکشاو له حه قدا
توواوه و گزینگی نوری خوا له دل و ه ناوی داو ئیترمال و سامان، ئاسمان و زهوی،
بونه وهرانی، له میشکی خوی دهرهاویشت، که وته، یادی خواو خویشی له نیو
تریژی خوادا نه بینی، بیجکه له ذاتی حه ق هیچ بونه وریکی بومانی هه میسه یی،
به شیاو، نه ده زانی، تی گه یی که هر خوا خاوه نی جیهانه، هر نه ویشه ده مینی (لمن
المُلکُ الیوم؟ لله الواحد القهار) (س ئیبراهیم: ۴۸).

جا نه وه بو چوه میعراج و له حیکمه تی خواگه یی و روح و گیانی خوی له زریوارو
زه ریای خوا پاراوو تیراو کردو چوه سهر، سه ربانی ئیشراق و فیری و ته ی چاک،
بیرکردنه وه ی چاک و کرده وه ی چاک بو، نه وینی خوا له شاده ماره کانیه وه دلیه نیو
گیان و روح و ه ناوی، ئوگری خوابو.

زیندوی کوری بیدار دواي ئەم گۆران و سورانه وه به مۆلک و مه له کوتدا گه راوه سه رزه ووی و دنیای مه حسوس و له کار و باری دنیا ماندو بو، ئاگری ژيانی به رزبونه وه له دهرونیدا بلیسه ی ساندو ئه یویست بو ئه ولا بکیشی و بال بگری. جاری تر به ریازهت و عیادهت کردن خوی گه یاندوته ئه وپله به رزو ته رزه و له ویدا بو ماوه یه ک به تاسکه تاسک، مه له باسکه ی کردو له وپوه دای له شه قه ی بال و هاته وه نیو هیلانه ی دلی خوی و خه ریکی خونسین و مه عریفهت بوو له ویدا قه تیس ما تائه وشوینه ی هه رده می بیویستبا به لیکای به دیهینه ر ده گه یی و هه ر له و نیزیک ده پوه وه تا له وه زیاتر نیزیک پونه وه، گونجاو نه بو، نه ده شیا. به محاله؛ مایه وه تابوه په نجا سالانه، له ناکاو چاوی به مروئی به ناوی ئەبسال کهوت و ئه و چریکه به مجوره یه:

چیرۆکی سه لاما ن و ئەبسال:

له جزیریکدا لای سه رهنیدیب نیزیک به جزیره ی زیندوی کوری بیدار، یه کی له دینه ئاسمانیه کان له بره و دابو.

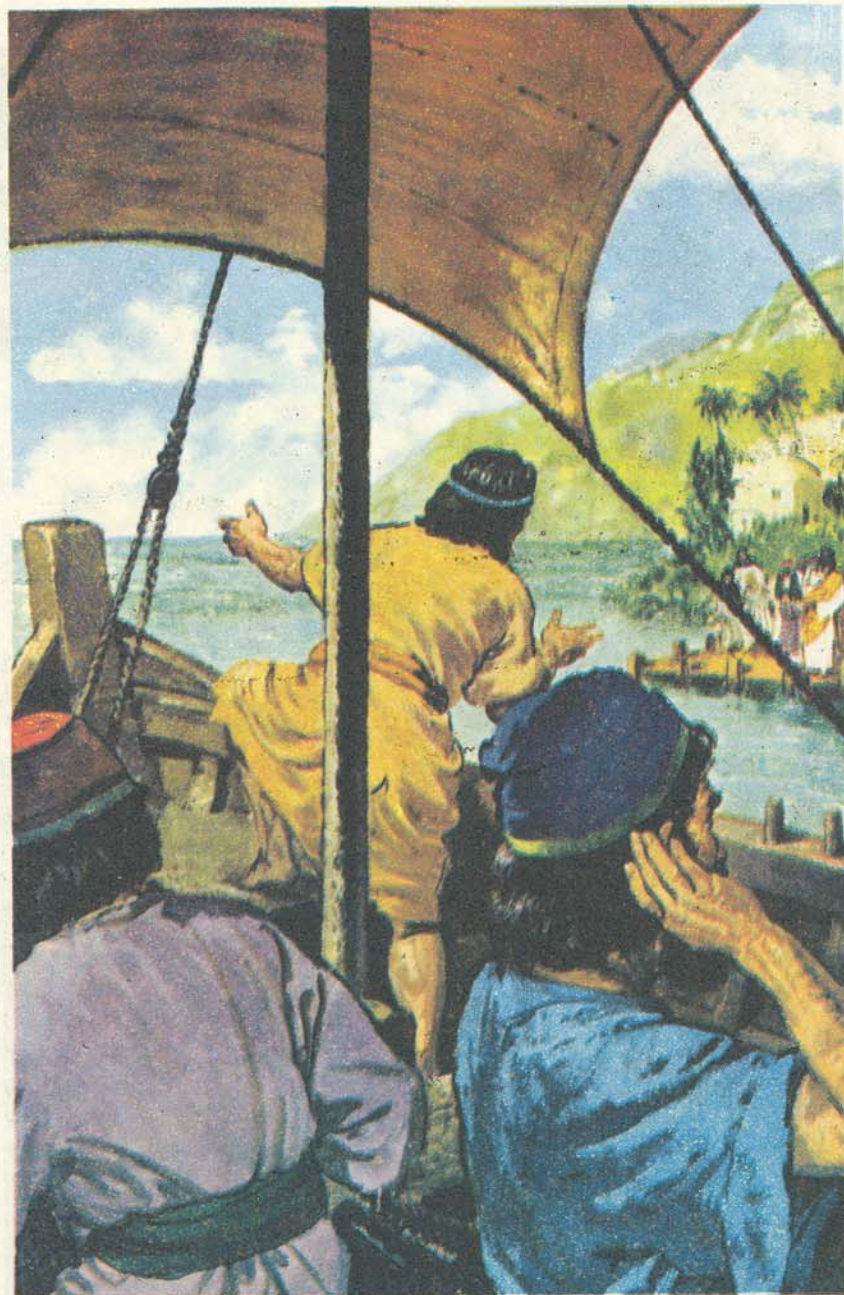
له و جزیره دا دولای خیرخواز به ناوی ئەبسال و سه لاما ن ده ژیان و فیری ئه و دینه بیون و به باشی په پره ویان له وه ده کردو زاراوه ی ئه و دینه یان و اتاو راوت ده کرد له زاتی خوا و په سنی خوا و سزاو جه زاو خوا به یه ک زانین و پیغه رایه تی و روژی به ری ده کولینه وه و بیرو رایان ده رده بری.

ئەبسال باشتەر ئه چوه پناوانی شه ریهت و زور وردلیکیده داوه و له واتای روحنانی ئاگدار تر بو، به لام سه لاما ن زیاتر رواله تی شه ریهتیه تی ده پاراست و له لیکدانه وه ته ئویل کردن خوی راده گرت، به لام هه ر دوکیان له کار و کرده وه ی زا هیرو حسیب له نه فس کیشان و مله به ملانی کردن له ته ک هه وای نه وس و شه یتاندا خویمان ده ره تان.

له و شه ریهتیه دا ریوایاتی هه بو که رزگار بونی له ته ریک بون و چله کیشان و ریازه تا، دائه نا، فرموده ی وایش هه بو که مروئی بو تیکه ل بون له گه ل کو رو کو مه لدا رینوینی ده کرد. ئەبسال ته ریک و گوشه گیر بو، چونکا لایه نگری بیر کردنه وه و تی فکرین و تی روانین بو به ته ریک بون له خه لک باشتەر بوزی بو ده خواردو بو ی مه پسه ر ده بو. به لام سه لاما ن چوه نیو کو رو کو مه لگا و ئەم ریگایه ی بو خوی هه لبژارد، چونکا لای و ابو ئه گه ر له گه ل خه لک بی له به د گومانی و به د فیه ری دور ته بیته وه و له بفه ی نه فس و شه یتان ده پاریزد ری.

سه‌ره‌نجام ته‌م‌جياوازی بيرورايه، نه‌و دوانه‌ی ليک جيا کرده‌وه.

ئەبسال وەسنى ئەوجزىرەي بىستبو كەزىندوى كورى بىدارى تىابو، لە زۆر بونى نىعمەت و ئاوو ھەوای خوڤى ئەوى ئاگادار ببو، جا لەبەر ئەو لىبرا بجىتە ئەوى و لەوى راي بوپىرى.

ھەرچى ھەبو، فرۆشتى بەدراوھ كەي لۆت كەيە كى بە كرى گرت و ھەندى نان و تىشو و ئازوخەي سازكرد و ئەوھى مابو بەسەر ھەژاراندا، دابەشى كرددو مالاوای لەسەلامانى دوستى خوڤى كرددو سوار بوو مەلەوانان ئەويان گەياندە، ئەو جزىرەو لەدەم بەستىن پىادەيان كرددو لەو جىابونەوھ.

ئەبسال لەو جزىرەدا ماىوھەو خەرىكى خوا پەرسى و بىركردنەوھ لە ناوى خوا بوو ھەر كاتىكىش برسى دەبو لەمىوھى دارەكانى دەخوارد.

ماوھەك بەو جوړە بەيادى خواو رازو نياز راي بواردو روژ بو روژ دەچوھ نىو پەرزىنى بارەگاي خواو زىاتر بە خواناسى ناسىاو دەبو.

لەوسەردەمەدا زىندوى كورى بىدار لەغارىكدا خەرىكى خوا دوژى بو، ھەوتوى جارىك بو خواردن دەھاتە دەرى.

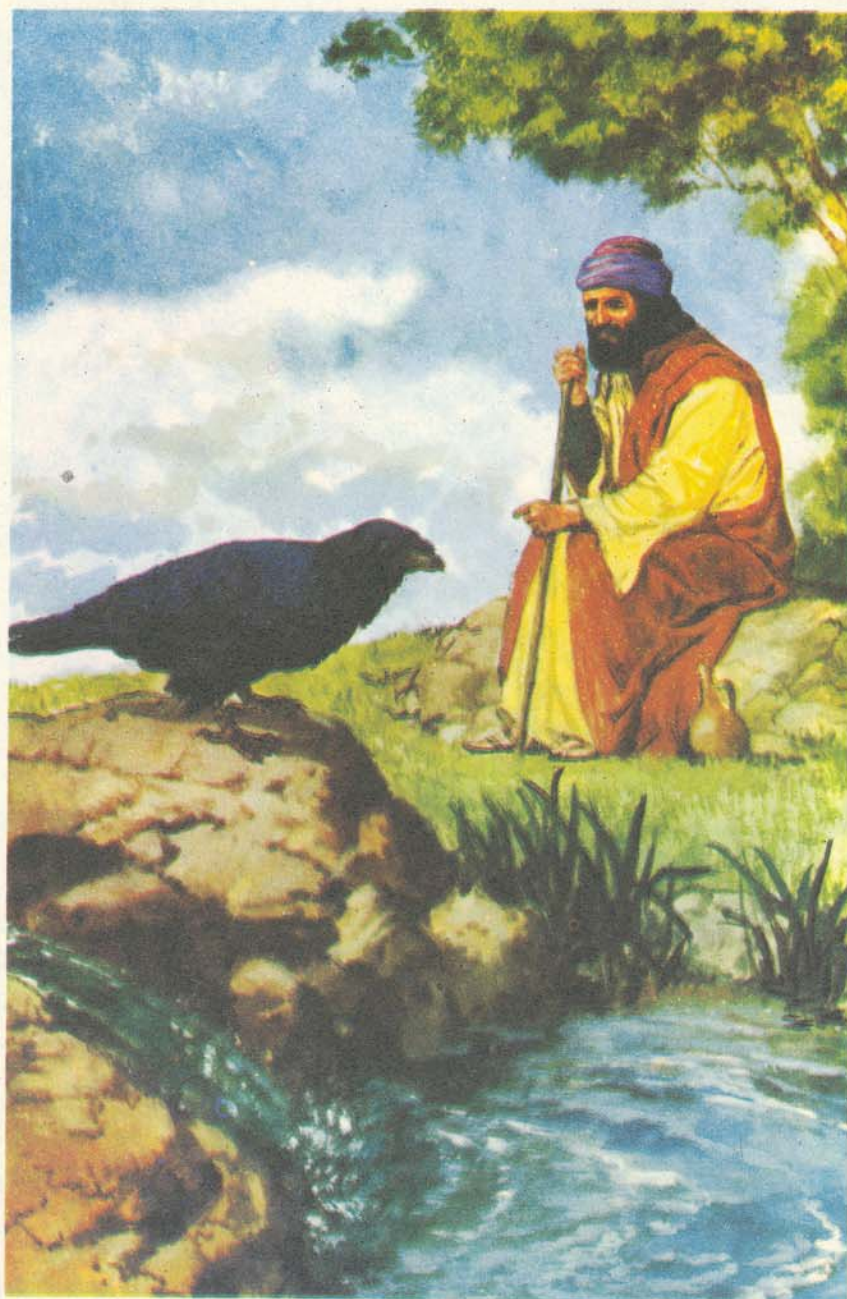
لەسەرەتاوھ ئەبسال وای دەزانى كەس لەو ناوھناوھدا نىھ، زۆر خوڤخال بو، دەي وت ئىترگويم لەھەراو ھورىاي كەس نابى.

تا روژى لەروژان زىندوى كورى بىدار بوئان خواردن لە غار ھاتەدەرى و لەناكاو ھەر دو تىك ھەلەنگوتن و چاويان برىھ، يەكترو ھەناسەيان تىك ئالا.

ئەبسال بى دودلى زانى كە ئەوھ زاهىدو عابىدىكە، ھەر وھ ك خوڤى، بو عبادەت، تەرىك بوھو ھاتو تە ئىرە، چونكا ھەزى بەتەنيايى بو، نەچوھ لای و خوڤى پى نەناساند.

بەلام زىندوى كورى بىدار نەي دەزانى ئەوھ چىھ و كىيە، چونكا لەو ئازەلانە نەدەچو كە تائەو دەمە دىبونى، ئەبسال بالا پوڤشىكى پوڤستىنى لەبەرابو، كە زىندوى كورى بىدار لای و ابو جلكى خوڤسكە، جا لەبەر ئەوھ ماوھەيە كى دورو درىژ راوھستاو بەواق و رمانەوھ تەماشاي ئەوى دەكرد.

ئەبسال ترساو لەبەر ئەوھى لەخوڤى دورى بخاتەوھ روى لىوھرسورانىدو ھەلات، زىندوى كورى بىدار، بوئەوھى بزانى ئەوھ چىھ و بىناسى بەراكردن بە دوى كەوت، كاتى دىتى ئەو زۆر بەتوندى دەروا خوڤى لىشاردەوھ تائەبسال وا بزانى كە ئەو گەراوھتەوھ وازى لى ھىناوھ.

ئەبسال دەسیکرد بەنویژو پارانهوه لهخوا، زیندوی کوری بیدار هییدی هییدی چوهلای تاوای لی نیزیکی بوهوه که دو عاو نزاکهی ده بیست گوی له گریانی بو، تی گهیی که دهنگی له دهنگی هیچ ئاژالیک ناچی کاتی جوان له سهرو چاوی ورد بوهوه، ئەوی بهوینەیی خوئی هاته بهرچاو، زانی که ئەو پۆستینه خووسک نیه، بەلکو دەس کرده و هەر وهک جلک له بهری کردوه و کاتی گوی له گریان و پارانهوهی ئەو گرت زانی، که ئەویش وهک خوئی خواناس و عارفه، جا له بهر ئەوه پیی خوش بو بیته دوستی.

جا هەر له سوینگهوه زیاتر لی نیزیکی بوهوه، به جووری ئەبسال ترساو ویستی له بهری رابکا، به لām زیندوی کوری بیدار بهری گرت که نه توانی رابکا. کاتی، ئەبسال جوان سهرنجی دا دیتی به پیستی ئاژال خوئی داپوشیوه و موه کانی دریژو ئالوزاوه و زور توند ئەتوانی ههلی و رابکا، زور ترساو خوڕپه نیشته سهردلی، هاته سهر ئەوه به نهرم و نیانی بیدوینی و دلداري بداتهوه و به قسه کردن، که زیندوی کوری بیدار لی تی نه ده گهیی لاواندیهوه و ئوگر دار بونی خوئی نیشان دا، زیندوی کوری بیداریش له بهر ئەوهی لیبی نه ترسی دهسی به سهرو روی ئەبسالدا هیناو شادی و خوشی نیشاندا.

ئەبسال به هەر زمانی که ئەی زانی قسهی له گه لدا کردو لیبی پرسی و کو شاکه قسهی خوئی به و حالئ بکا، به لām بوی مهیسه نه ده بو، زیندوی کوری بیدار نهی ده زانی چه ده لی.

هەر دوکیان له کاری به کتر واقیان ورما بو ئەبسال له و خورا که، که له گه ل خویدا بردبویه ئەو جزیره، ههندیکی مابو، له پیش زیندوی کوری بیداری دانا، به لām ئەو نهیده زانی چیه؟ چونکا له بهرا خوارده مهنی به کی وای نه دیبو.

ئەبسال خوئی له و خورا کهی خواردو خولکی ئەویشی کرد تابخوا، به لām چون نهیده زانی چیه دهسی بو نه ده برد، ئەبسالیش هه ر پپی دانه گرت تابخوا جا چون کوری بیدار چه زی له دوستی ئەو ده کرد ناچار خواردی و زوری پی خوشبو و کهم کهم خوی به ئەبساله وه گرت و زمانی لی فیربوو توانی قسه بکا، ئەبسال پرسی له کو یوه هاتونه ئیره؟

کورپی بیدار به سه رهاتی خوئی بوگپراهه وه که به شیرى ناسک گوره بوه وباب و دایکی خوئی نانسى، به لام خوا ده ناسى، کاتى ته بسال نه وانه ی بیست بوئی ده رکوت نه وه ی له بابته خوا، پهرى، پهراوه ی ناسمانى، پیغه مهران، روژی بهرى، به هشت له شه ریعت و دیندا بیستویه تی وینه و میسالیکه له وه ی زیندوی کورپی بیدار (به خوړسکی پاک و نه قلی ساغ) بوئی ده رکوت وه.

ته بسال دلئى کراوه و زانى که دین بو مروث فیتريه و کورپی بیدارى به مهنه هاته بهرچاو، لیبرالیی جیا نه بیته وه.

زیندوی کورپی بیدارى زورشتى لی پرسى و نه ویش به سه رهاتی خوئی و بارى ژيان له وجزیره و قسه ی خه لک و داهاتنى دین و شه ریعتى له بابته خوا و پیغه مهران و... بوگپراهه وه.

زیندوی کورپی بیدار، گوئی راگرتبو و قسه کانى پی باش بو و دژایه تی له گه ل دینته که ی خویدا نه دی، زانى که هینه رى نه و دینه راست بیژه و له لایه ن خواوه یه، جا له بهر نه وه پروای به هینه رى نه و دینه هینا و به پیغه مهرانى زانى، له پاشان له داب و دستورى باوى نه و دینه ی پرسى و ته بسالیس، نوپژ، روژو، حه ج، زه کات و... بو به یان کرد.

کورپی بیدارى قه بولى کرد که عه مه لیان پی بکا و بیری کرده وه تافه لسه فه ی تم دومه به سته بزانی:

۱- بوچ پیغه مهران بو رون کردنه وه ی ئیلاهیات زیاتر له مه سه له ی دنیایی که لکیان وه رگرتوه و له فیر کردنى راسته و خو، خوینان راگرتوه، بو وینه (ثواب): و به هشتیان به باخى ته ژى له میوه که به ژیر داره کانیدا ئاو به خوړ بی و بچی و پر بی له په له وه ران و پهرى و خوړى یا (عیقاب) دوژهیان به ئاگردانى پر گرو پر بلیسه نواندوه.

۲- بوچ پیغه مبه ر ته نیا ته م جوړه فرزو په رستینه ی خستو ته ته ستوی ئومه تی خوئی، کوکر دنه وهی زیرو زیوو مال و مولکو و دراوی به مه باح زانیوه و له زور خواردن و خوار دنه وه و ریباو سود خوئی نه هی کردوه؟
 ته و لای و ابو ته گه ر خه لک باوهر به دین په یدا بکا، به ره و لای خوا ده پروا و خو له کاری دزیو و ناشیرین ده پاریزی، ئیتر کوشتارو دزی و ده سپری و گزی و فزی نامینی.

زیندوی کوپری بیدار بوئی چپوه نیو ته و بیرو خه یاله وه لای و ابو هه مو که س وه کو ته و پاک و چاکه، ئاگای له بیر کورتی و بی فوری ته وان نه بو نه ی ده زانی خه لک خوین و به دینن و هندی له وانه وه ک چوارپین به لکو له وانیش لاری ترن.
 چون مرو فیککی چاک و دل لاوین بوو دلی بو خه لک ده سوتا ویستی بچپته لای خه لک و راستیان بورون بکاته وه و له و باره وه ته گیری به ته بسال کرد.
 ته بسالیش ته وهی لباش بو، هه ردوکیان ته وه یان پی چاک بو، بچن له که نارو به ستینی زریوارا دابنیشن تاخوا بو یان برخسینی و گه مییه ک له ویوه تیپه ری و ته وان بیا.

۱- اولیک کال انعام بل هم اضل... (س ۱۷۹:۳)